

[Lange.]

høje Ting indførte Bestemmelse, der giver Finansministeren Bemyndigelse til i visse Tilfælde at lade Varer indføre til de hidtil gældende Toldsatser. Jeg gaar ud fra, at man her tager særlig Sigte paa de Varer, der er solgt paa den britiske Udstilling; det vilde naturligvis være uheldigt, om der nu skulde blive lagt Hindringer i Vejen for Indførselen af disse Varer. Men jeg tror ogsaa, der vil være andre Omraader, hvor man bør tage et tilsvarende Hensyn, og jeg haaber derfor — jeg kan sige, jeg anmoder den højtærede Finansminister om at anvende denne Bestemmelse paa en overfor Erhvervslivet hensynsfuld Maade.

Vi er ogsaa fra vor Side tilfredse med de Ændringer, der i øvrigt er indført i Forslaget i det andet høje Ting, idet de alle er Indrømmelser overfor berettigede Ønsker fra Erhvervslivets Side, og jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Rasmus Rasmussen: Da mit Partis Ordfører er blevet forhindret i at være til Stede, skal jeg paa mit Partis Vegne medgive Forslaget vor bedste Anbefaling og Ønsket om, at det hurtigst muligt maa blive ophøjet til Lov.

Venstres ærede Ordfører (N. K. Kristensen) fandt Anledning til at understrege, at det radikale Venstres Stilling overfor Toldspørgsmaalet efter hans Mening ikke var i Overensstemmelse med det Forslag, vi her gennemfører. Jeg skal villigt sige, som det blev sagt i Folketinget af Socialdemokratiets Ordfører, at der er ingen Anledning til at være Hurraraaber for dette Forslags Gennemførelse. Men der er en Ting, man aldrig maa frigøre sig for i det politiske Liv lige saa lidt som i andre Forhold, man er stillet overfor, og det er Virkeligheden. Nu ligger Landet saadan, at der paa Finansloven er et Underskud paa 20 Millioner, der skal dækkes, og husker jeg ikke meget fejl — og jeg tror ikke, min Hukommelse narrer mig —, var Venstre i Sommer villigt til at give Løfter om at være med i et Arbejde for at faa denne Dækning skaffet til Veje; men saa vidt jeg kan se, har dette Løfte fortaget sig og er blevet til det bare ingenting. Men Virkeligheden, der staar tilbage, er de 20 Mill. Kr., der skal dækkes. Og Regeringen er da henvist til i Kraft af den daarlige Forfatning, vi har i Danmark, selv om den sidder med et Flertal i Folketinget, for at faa en Lov ført igennem at føre Forhandling med de to konservativt tænkende Partier, idet Venstre er akkurat lige saa

konservativt i sin Tankegang som det konservative Folkeparti, og søge at opnaa Tilslutning fra et af disse Partier. For at faa denne Sag gennemført og skaffe Penge er det ogsaa nødvendigt for os at bøje os, da vi ikke vil følge Venstres Eksempel og dække Underskuddet paa Finansloven ved Statslaan. Pengene skal skaffes til Veje, saa det kan siges, at Aarets Grøde skal skaffe Aarets Føde. Det er ud fra denne Betragtning: at der skal skaffes Dækning paa Finansloven, at vi stemmer for det foreliggende Forslag; men det betyder ikke paa nogen Maade, at vi, naar den Dag kommer — og den er jeg sikker paa kommer —, da Demokratiet faar Magten i Danmark, i mindste Maade skulde være forpligtet af den Tvangssituation, som den nuværende Forfatning har bragt Regeringspartierne i.

Jeg skal slutte med at anbefale at gennemføre Forslaget, uden at jeg dermed i mindste Maade anerkender Berettigelsen af Toldbeskyttelsesprincippet som eftertrægtelsesværdigt for Landets økonomiske Udvikling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for de 3 Partier, der har givet Tilslutning til Forslaget. Jeg er enig i det Synspunkt, at der ikke er nogen Grund til særlig Begejstring over Gennemførelsen af den Slags Forslag. Det er den haarde Nødvendighed, der er over os, og den maa vi lyde. Men jeg vil gerne understrege det, der blev sagt af den ærede sidste Taler, den ærede Ordfører for det radikale Venstre, at man jo netop fra Venstres Side har krævet, at en væsentlig Del af de nye Indtægter skulde fremskaffes ved indirekte Afgifter, saa Venstre kan jo nok sige, at de ikke vil være med paa denne Maade, men de har egentlig samtidig en moralsk Forpligtelse til at fortælle os, paa hvilken anden Maade de da vil skaffe disse Penge ad indirekte Vej. Det vilde de ikke sige i Folketinget, og jeg gaar ud fra, at de heller ikke vil oplyse det i det høje Landsting. Men jeg synes, at de to Ting hører sammen, saa de egentlig har en Pligt til at angive, paa hvilken anden Maade man vil fremskaffe Indtægter ad indirekte Vej.

Til den ærede Ordfører for Venstre (N. K. Kristensen) skal jeg sige, at jeg beder bemærket, at der er forskellige Satser indført med Hensyn til Silkevarer, efter som det er Kvalitetsvarer i højere eller ringere Grad. Det er jo ikke saadan, at alle Silkevarer nu beskattes med een Sats. Vi har søgt at variere Satserne saa godt som muligt, men det er klart, at man ikke ved Vægt-